

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoE/14/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6012899544
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Dibdiaková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6012899544.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací vo veci exekúcie oprávneného 1/ T.. T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. T. č. XX, XXX XX Q. Q. a oprávneného 2/ T.. T. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. T. č. XX, XXX XX Q. Q., zast. splnomocnenou advokátkou JUDr. Magda Jaňovková, Advokátska kancelária ul. Skuteckého č. 12, 974 54 Banská Bystrica proti povinnému 1/ L. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. T. č. X, XXX XX Q. Q., t.č. ÚVTOS C., zast. D. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. T. č. X, XXX XX Q. Q. a povinnému 2/ D. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. B. č. X, XXX XX S., t.č. ÚVTOS C., vedenej pod sp. zn. EX 239/09, súdnou exekútkou JUDr. Eleonórou Noskovou, Exekútorský úrad so sídlom ul. Robotnícka č. 4, 974 01 Banská Bystrica pre vymożenie pohľadávky oprávnených vo výške 9.207,13 Eur s príslušenstvom, o odvolaní povinného v 1. rade proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4Er/2023/2009-111 zo dňa 18. október 2010 jednohlasne takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 4Er/2023/2009-111 zo dňa 18. októbra 2010 v napadnutej časti prvej výrokovej vety o zastavení exekúcie p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením, ktoré vydal vyšší súdny úradník, Okresný súd Banská Bystrica návrh povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie zamietol a zamietol aj jeho návrh na odklad exekúcie.

V odôvodnení uviedol, že oprávnení prostredníctvom právneho zástupcu podali návrh na vykonanie exekúcie proti povinným na vymożenie pohľadávky vo výške 9.207,13 Eur s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 2To/166/2009 zo dňa 19.08.2009 a uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 1T/36/2008 zo dňa 16.09.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 2To/275/2009 zo dňa 15.10.2009. Okresný súd poverením č. 5601 052783 zo dňa 15.12.2009 poveril súdnu exekútku vykonaním exekúcie. Podaním doručeným súdu dňa 18.02.2010 povinný v 1. rade podal návrh na zastavenie exekúcie, ktorý odôvodnil svojou nepriaznivou sociálnou situáciou a tým, že voči rozsudku 1T/36/2008 podá dovolanie a bude sa dožadovať zákonného hodnotenia dôkazov.

Ohľadom namietanej nepriaznivej sociálnej situácii povinného v 1. rade súd uviedol, že skutočnosti týkajúce sa majetkových pomerov povinného sú predmetom zisťovania zo strany súdneho exekútora v priebehu vykonávania exekúcie. Ak súdny exekútor dospeje k záveru, že majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie, na základe tejto skutočnosti podá súdu podnet na zastavenie exekúcie podľa ust. § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku. V prípade, že bude nemajetnosť povinného preukázaná, súd exekúciu zastaví. Súd ďalej uviedol, že v prebiehajúcej exekúcii nie sú relevantné ani skutočnosti namietané povinným v 1. rade, ktoré sa týkajú jeho zodpovednosti za škodu, náhrada ktorej je predmetom exekúcie. Exekučný súd už neskúma vecnú správnosť vykonateľného rozhodnutia. Skúma len tie náležitosti rozhodnutia, ktoré sú rozhodujúce pre povolenie exekúcie. Súd preto dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené oba procesné predpoklady oprávňujúce podanie návrhu na vykonanie exekúcie. V konaní nebolo ani preukázané, že by po vzniku exekučného titulu

nastala niektorá zo skutočností predvídaných príslušnými ustanoveniami Exekučného poriadku, ktorá by spôsobovala neprípustnosť exekúcie a nutnosť jej následného zastavenia.

Proti uzneseniu okresného súdu podal povinný v 1. rade prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Považoval rozhodnutie okresného súdu za nesprávne, lebo vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu veci. Poukázal na svoju finančnú situáciu a uviedol, že nevlastní žiadny majetok, nemá prácu, je vo výkone trestu odňatia slobody a jeho príjmy sú veľmi nízke. Preto žiadal, aby súd vyhovel jeho odvolaniu v plnom rozsahu a aby odvolaním napadnuté rozhodnutie bolo zmenené tak, že návrhu na odklad exekúcie sa vyhovie.

K odvolaniu povinného v 1. rade sa vyjadrila právna zástupkyňa oprávnených. Uviedla, že pokiaľ povinný udáva ako dôvod na zastavenie exekúcie nedostatok majetku v takom rozsahu, že nestačí ani na náklady exekúcie, je to v rozpore s tým, čo sám v trestnom konaní deklaroval, keď ponúkal záruku nielen vo forme hotovosti, ale ja záložného práva na nehnuteľnosti. Odvolanie povinného v 1. rade potom z týchto dôvodov považovala za účelové.

Rozhodnutie v napadnutej časti prvej výrokovej vety bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, ktorému zákonný sudca nemienil v celom rozsahu vyhovieť, v dôsledku čoho ho predložil podľa § 374 ods.4 O.s.p. na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., pričom dospel k záveru, že odvolanie povinného v 1. rade nie je dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že oprávnení prostredníctvom právneho zástupcu podali návrh na vykonanie exekúcie proti povinným na vymoženie pohľadávky vo výške 9.207,13 Eur s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 2To/166/2009 zo dňa 19.08.2009 a uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 1T/36/2008 zo dňa 16.09.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 2To/275/2009 zo dňa 15.10.2009. Okresný súd poverením č. 5601 052783 zo dňa 15.12.2009 poveril súdnu exekútku vykonaním exekúcie. Podaním doručeným súdu dňa 18.02.2010 povinný v 1. rade podal návrh na zastavenie exekúcie, ktorý odôvodnil svojou nepriaznivou sociálnou situáciou a tým, že voči rozsudku 1T/36/2008 podá dovolanie a bude sa dožadovať zákonného hodnotenia dôkazov. Okresný súd uznesením č.k. 4Er/2023/2009-111 zo dňa 18. október 2010, ktoré vydal vyšší súdny úradník, návrh povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie zamietol a zároveň zamietol aj návrh na odklad exekúcie. Proti oboj výrokovým vetám uznesenia podal povinný v 1. rade odvolanie.

Je treba uviesť, že podľa § 56 ods. 7 Exekučného poriadku je odvolanie prípustné len proti rozhodnutiu, ktorým bol povolený odklad exekúcie. Proti rozhodnutiu, ktorým bol odklad exekúcie zamietnutý nie je odvolanie prípustné (§ 202 ods. 2 O.s.p.). Keďže napadnuté rozhodnutie vydal vyšší súdny úradník, podaním odvolaním sa podľa § 374 ods. 4 posledná veta O.s.p. uznesenie v časti, v ktorej okresný súd návrh povinného v 1. rade na odklad exekúcie zamietol ex offa zrušilo a o odvolaní povinného v 1. rade rozhodol uznesením č.k. 4Er/2023/2009-125 zo dňa 27.07.2011 opätovne zákonný sudca tak, že návrh povinného v 1. rade na odklad exekúcie zamietol. Rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí návrhu povinného v 1. rade na odklad exekúcie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.08.2011.

Predmetom preskúmania rozhodnutia okresného súdu odvolacím súdom zostala len prvá výroková veta, ktorou súd návrh povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie zamietol.

Podľa § 57 ods. 1 psím. h/ Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku exekúciu, zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Exekučný poriadok v § 57 odseku 1 taxatívne vymedzuje dôvody, kedy exekučný súd musí exekúciu zastaviť bez zreteľa na to, či to účastník exekučného konania navrhol (§ 58 ods. 1 Exekučného poriadku).

Zastavenie exekúcie pre tzv. nemajetnosť povinného (podľa písmena h/ § 57 ods. 1) prichádza do úvahy v prípade, ak má súd nemajetnosť povinného podloženú šetrením. V zmysle zákonnej úpravy je úlohou súdneho exekútora zisťovať majetkové pomery povinného a v prípade nedostatku majetku povinného musí mať exekučný súd túto skutočnosť preukázanú, napr. z predloženého exekútorského spisu, z ktorého by malo vyplývať, aké šetrenie súdny exekútor za účelom zistenia majetku povinného vykonal, a k akým zisteniam o majetnosti povinného z takéhoto šetrenia dospel. Len samotné tvrdenie povinného o jeho nemajetnosti bez preukázania tohto tvrdenia nie je dôvodom, aby súd vedenú exekúciu podľa citovaného ustanovenia zastavil. Vzhľadom na uvedené potom odvolacia námietka povinného v 1. rade, podľa ktorej rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti prvej výrokovej vety vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu veci s poukazom len na jeho zlú finančnú situáciu, právne neobstojí.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd považoval napadnuté rozhodnutie, ktorým okresný súd návrh povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie zamietol za vecne správne, preto ho podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.